KARDOS LÁSZLÓ

BARLANGKUTATÁS

Publio

Barlangkutatás

Kardos László

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

ELŐSZÓ

A szervezett BARLANGKUTATÁST -értve alatta eddig ismeretlen barlangok, barlangszakaszok feltárását- nálunk csak a húszas években kezdték meg. Előtte voltak ugyan nemzetközi viszonylatban is kimagasló ősrégészeti, őslénytani, biológiai, stb. kutatások barlangokban, de ezeket valójában "BARLANGBAN" - KUTATÁSNAK nevezhetjük.

Számos publikáció, könyv jelent meg ezekről, de magáról a "BARLANGKUTATÁSRÓL", tehát ismeretlen barlangok, barlangszakaszok felkutatásáról, szakszerű dokumentálásáról eddig sajnos nem jelent meg önálló munka.

Ezért üdvözölhetjük nagy örömmel a bel- és külföldi barlangkutatásban oly sok eredményt elért szerzőnek a kutatás technikájával és ezzel kapcsolatos elméleti ismeretekkel is foglalkozó kiadványát, melynek tanulmányozását minden, a barlangkutatásban nem csak kalandos és veszélyes vállalkozást látó és kereső kutatónak melegen ajánlhatom.

† Dr. Kessler Hubert

a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat

tiszteletbeli elnöke

ELŐSZÓ

A barlangok a föld mélyének azért a legizgalmasabb helyei, mert mindig ott találhatók, ahol a kőzetek világát valamilyen nehéz baleset érte. Nemegyszer törés, vagy a felszínről megszökött és hegység alá befurakodott folyóvizek, esetleg éppen a külszín felé utat követelő forró gőzök és oldatok rejtett lopakodása volt a balesetokozó. Súlyos titkok ezek, melyeknek kinyomozására senki más nem képes, csak a barlangkutató. Megfejteni, hogy millió éve vagy tegnap mi is történt ott lenn, mélyen a mi világunk alatt, kényelmetlen és bonyolult feladat. Hiszen az ismeretlen világtalan térbe alámerészkedő embert többnyire csak a nagy geológiai történésekben kinyílt kőzetboltozatok nyirkos falai és a süket csend fogadják. Ám a kutató-bár a sebhely közepébe hatolt- még mindig csak egy apró részletet figyelhet meg abból. Akkorát, amekkorát éppen képes bevilágítani lámpája. Az észlelt tünetek úgy viszonylanak a barlang valóságához, mint ahogyan a búvárhajó periszkópja érzékelteti egy óceán gazdagságának teljességét. A barlangkutatónak tehát valóban parányi mozaikrögökből kell megalkotnia a lenyűgöző freskót. Nemegyszer tárgyilagos higgadtsággal arról kell tájékoztatnia az efféle látványokban elképesztően járatlan embertársait, amit ő maga is csak kötélen pörögve pillanthatott meg úgy, hogy a lábai alatt ismeretlen mélység tátongott sötéten, miközben nem volt biztos benne, hogy a látványt élve megússza. A barlangkutatónak tehát olyan természettudósnak kell lennie, aki szükség esetén kitűnő akrobata, és aki az iszapos víz alatt is könnyedén tájékozódik. De a jó barlangkutató roppant mértékben rafinált detektív is egyben, aki emellé még kötélidegzettel is rendelkezzen. Mert ha netán váratlanul reátör a földalatti árvíz, esetleg beszorul vagy maga alá rekeszti egy szerencsétlen sziklaomlás, fejvesztett kapkodással vagy türelmetlen vergődéssel csak további bajokat okozhat. A klausztrofóbiás vagy tériszonyos egyén még a mentésére felsorakozó kutatótársait is bajba keverheti. Mert hát a barlang olyan része a világnak, ahol a tudás, a lélekjelenlét, a fizikai erőnlét és a technikai felkészültség nem csak a megismerés előfeltétele, de az életben maradásé is.

Ismereteim szerint Kardos László azok közé a barlangkutatók közé tartozik, akik csakugyan széleskörű önképzéssel törekszenek a barlangvilág rejtelmeinek megismerésére. Dicséretes tehát önzetlen elhatározása, hogy gazdag tapasztalatait, tudását másokkal is meg kívánja osztani. A sokirányú tudást és felkészültséget ugyanis nemcsak a barlangok szerelmesei érdemlik meg, de maguk a barlangok is. Nagyon.